

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

4. veebruar 2015*

Eelotsusetaotlus — Sotsiaalkindlustus — Töötuskindlustushüvitise saamise tingimused liikmesriigis — Lepingulise töötajana asjaomases liikmesriigis asuvas Euroopa Liidu institutsioonis töötatud aja arvessevõtmine — Euroopa ühenduste muude teenistujate teenistustingimuste alusel hüvitatud töötusepäevade võrdsustamine töötatud päevadega — Lojaalse koostöö põhimõte

Kohtuasjas C-647/13,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Cour du travail de Bruxelles'i (Belgia) 27. novembri 2013. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 6. detsembril 2013, menetluses

Office national de l'emploi

versus

Marie-Rose Melchior,

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja president M. Ilešič, kohtunikud A. Ó Caoimh, C. Toader, E. Jarašiūnas (ettekandja) ja C. G. Fernlund,

kohtujurist: P. Mengozzi,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades kirjalikke seisukohti, mille esitasid:

- M.-R. Melchior, esindaja: advokaat S. Capiiau,
- Belgia valitsus, esindajad: M. Jacobs ja L. Van den Broeck,
- Euroopa Komisjon, esindajad: G. Gattinara ja D. Martin,

olles 16. oktoobri 2014. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb lojaalse koostöö põhimõtte ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta”) artikli 34 lõike 1 tõlgendamist.
- 2 Taotlus on esitatud Office national de l’emploi’ (edaspidi „ONEM”) ja M.-R. Melchiori vahelises vaidluses seoses sellega, et nimetatud asutus keeldus maksmast asjaomasele isikule töötuskindlustushüvitist.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

- 3 Nõukogu 29. veebruari 1968. aasta määrusega (EMÜ, Euratom, ESTÜ) nr 259/68, millega kehtestatakse Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjad ja muude teenistujate teenistustingimused ning komisjoni ametnike suhtes ajutiselt kohaldatavad erimeetmed (EÜT L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 01/02, lk 5), muudetud nõukogu 22. märtsi 2004. aasta määrusega (EÜ, Euratom) nr 723/2004 (ELT L 124, lk 1; ELT eriväljaanne 01/02, lk 130), kehtestatud Euroopa ühenduste muude teenistujate teenistustingimuste (edaspidi „muude teenistujate teenistustingimused”) artikkel 96 sätestab:

„1. Endisel lepingulisel töötajal, kes jääb töötuks pärast seda, kui tema teenistus ühenduse institutsioonis lõpetatakse, ning:

- a) kes ei saa ühenduselt vanaduspensioni ega invaliidsustoetust,
- b) kelle teenistus ei lõppenud omal soovil lahkumise ega distsiplinaarpõhjustel töölepingu lõpetamise tõttu,
- c) kes on teenistuses olnud vähemalt kuus kuud,
- d) kelle elukoht on liikmesriigis,

on allpool sätestatud tingimustel õigus saada igakuist töötuskindlustushüvitist.

Kui tal on õigus saada töötuskindlustushüvitist riikliku skeemi alusel, peab ta sellest teatama institutsioonile, kelle teenistuses ta oli, kes omakorda teatab sellest kohe komisjonile. Sellistel juhtudel lahutatakse kõnealuste hüvitiste summa lõike 3 kohaselt makstavast toetusest.

2. Et olla õigustatud saama kõnealust töötuskindlustushüvitist, peab endine lepinguline töötaja:

- a) olema isikliku taotluse põhjal töötajana registreeritud selle liikmesriigi tööhõiveasutuses, kus on tema elukoht;
- b) täitma kõnealuse liikmesriigi seaduses sätestatud kohustusi, mis on ette nähtud selle seaduse alusel töötuskindlustushüvitist saava isiku jaoks;
- c) edastama pädeva siseriikliku tööhõiveasutuse väljaantud tõendi selle kohta, kas ta on täitnud punktides a ja b nimetatud kohustusi ja tingimusi, kord kuus institutsioonile, kelle teenistuses ta oli ja kes edastab nimetatud tõendi kohe komisjonile.

Ühendus võib toetust anda ja selle säilitada ka siis, kui punktis b nimetatud siseriiklike kohustusi ei täideta haiguse, õnnetuse, raseduse, invaliidsuse või samasuguseks peetava olukorra puhul või juhul, kui pädev siseriiklik asutus on isiku vabastanud nende kohustuste täitmisest.

[...]

7. Lepinguline töötaja maksab kolmandiku töötuskindlustusskeemi maksetest [...]

[...]

9. Riigiasutused, kes vastutavad tööhõive ja töötuse eest kooskõlas oma siseriiklike seadustega, ja komisjon teevad tõhusat koostööd, et tagada käesoleva artikli laitmatu kohaldamine.

[...]”.

Belgia õigus

4 25. novembri 1991. aasta kuningliku määruse töötuse kohta (*Moniteur belge*, 31.12.1991, lk 29888, edaspidi „kuninglik määrus”) artikkel 30 näeb põhikohtuasja asjaolude toimumise ajal kohaldatavas redaktsioonis ette, et selleks, et üle 50-aastaselt täistöajaga töötajal oleks õigus saada töötuskindlustushüvitist, peab tal olema hüvitisetootluse esitamisele eelnenud 36 kuu jooksul kogunenud tööstaaži 624 töötatud päeva.

5 Kuningliku määruse artikli 37 lõikes 1 on sätestatud:

„[...] töötamisena võetakse arvesse tegelikku normaaltööajaga tööd ja ületunnitööd ilma hüvitatava puhkuseta, mis on tehtud kutsealal või ettevõtluses, mille puhul tuleb tasuda sotsiaalkindlustusmakseid töötuskindlustuse saamiseks, kui:

- 1) selle eest maksti töötasu, mis on vähemalt võrdne seaduses või määruuses või ettevõtjale kohaldatavas kollektiivlepingus kehtestatud miinimumtöötasuga või selle puudumisel tavaliselt makstava miinimumtöötasuga, ja samaaegselt
- 2) tehti makstud töötasult õigusnormides ette nähtud kinnipidamised sotsiaalkindlustusmakseteks, sh töötuskindlustusmakseteks.

[...]”.

6 Kuningliku määruse artikli 37 lõikes 2 on sätestatud:

„Välisriigis tehtud tööd võetakse arvesse siis, kui see tehti töökohal, mille puhul tehakse Belgias kinnipidamised sotsiaalkindlustusmakseteks, sh kinnipidamised töötuskindlustusmakseteks.

Esimest lõiku kohaldatakse siiski vaid juhul, kui töötaja on pärast välisriigis tehtud tööd töötanud töötajana Belgia õigusnormide alusel.”

7 Vastavalt kuningliku määruse artikli 38 lõike 1 punkti 1 alapunktile a samastatakse artikli 30 ja sellele järgnevate artiklite kohaldamisel töötatud päevadega päevad, mille eest maksti hüvitist töötuskindlustust käsitlevate õigusaktide alusel.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

- 8 Eelotsusetaotlusest ilmneb, et Belgia kodanik M.-R. Melchior oli enne Euroopa Ühenduste Komisjonis lepingulise töötajana töötamist Brüsselis 1. märtsist 2005 kuni 29. veebruarini 2008 töötanud Belgias töötajana erinevatel töökohtadel.
- 9 ONEM keeldus 5. märtsi 2008. aasta otsusega maksmast talle töötuskindlustushüvitist, mida ta oli taotlenud 1. märtsil 2008, leides, et M.-R. Melchior ei ole tõendanud, et tal on taotluse esitamisele eelnenud 36 kuu jooksul kogunenud 624 töötatud päeva, kuna ONEM ei võtnud arvesse tema komisjonis töötatud aega.
- 10 Olles saanud õiguse muude teenistujate teenistustingimustes ette nähtud töötuskindlustushüvitisele 12 kuuks alates 1. märtsist 2008 ja olles töötanud Belgias erinevatel ametikohtadel ajavahemikul 20. augustist 2008 kuni 13. juulini 2009, esitas M.-R. Melchior töötuskindlustushüvitise saamiseks uue taotluse, mille ONEM jättis 26. augusti 2009. aasta otsusega rahuldamata, sest taas ei olnud ta tõendanud, et tal on taotluse esitamisele eelnenud 36 kuu jooksul – ehk ajavahemikul 14. juulist 2006 kuni 14. juulini 2009 – kogunenud 624 töötatud päeva.
- 11 ONEM võttis töötatud päevade kindlaksmääramisel arvesse üksnes erinevatel ametikohtadel töötatud aega. Oma arvutustes keeldus ta ühelt poolt võtmast arvesse teenistusaega komisjonis kui välisriigis töötatud aega kuningliku määruse artikli 37 lõike 2 mõttes ja teiselt poolt võrdsustamast kuningliku määruse artikli 38 lõike 1 punkti 1 alapunkti a alusel muude teenistujate teenistustingimuste alusel hüvitatud töötusperioodi töötatud ajaga.
- 12 M.-R. Melchior esitas ONEM-i 26. augusti 2009. aasta otsuse peale kaebuse Tribunal du travail de Bruxelles'ile (Brüsseli esimese astme töökohus), kes 14. veebruari 2012. aasta kohtuotsusega tühistas nimetatud otsuse, leides, et huvitatud isikul on õigus saada töötuskindlustushüvitist alates 14. juulist 2009 ja mõistis ONEM-ilt välja töötuskindlustushüvitise, mis kuulub tasumisele alates sellest kuupäevast.
- 13 ONEM kaebas selle kohtuotsuse edasi Cour de travail de Bruxelles'ile (Brüsseli töökohus), paludes teha uue otsuse ja jätta jõusse 26. augusti 2009. aasta otsus.
- 14 Cour du travail de Bruxelles märgib eelotsusetaotluses, et kuningliku määruse artikli 37 lõikes 1 sätestatud kinnipidamised on Belgia õigusaktides ette nähtud kinnipidamised ning ilma et see piiraks liidu õiguse võimalikku mõju, ei kohustata kuningliku määrusega arvesse võtma kinnipidamisi, mis võidi Belgias teha mõne teise töötuskindlustusskeemi kohaselt kui see, mis on loodud kõnealuse kuningliku määrusega. Ta märgib seetõttu, et sõltumata liidu õigusest ei saanud esimese astme kohus asuda seisukohale, et võimalikud kinnipidamised, mis tehti muude teenistujate teenistustingimuste alusel, on kuningliku määruse artikli 37 lõikes 1 sätestatud kinnipidamised.
- 15 Olles analüüsinud liidu õigusest tulenevaid nõudeid Belgias asuva Euroopa institutsiooni teenistuses töötatud aja arvessevõtmise kohta, leidis Cour du travail de Bruxelles kohtuotsustele Ferlini (C-411/98, EU:C:2000:530, punkt 41) ja My (C-293/03, EU:C:2004:821, punkt 35) ning kohtumäärusele Ricci ja Pisaneschi (C-286/09 ja C-287/09, EU:C:2010:420, punkt 26) viidates, et M.-R. Melchiori ei saa pidada „töötajaks” nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes (EÜT L 149, lk 2) ega Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustusskeemide kooskõlastamise kohta (EÜT L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72) mõttes. Ta leiab lisaks, et töötaja, kes nagu M.-R. Melchior töötas Belgias asuvas Euroopa institutsioonis ja kes ei ole varem töötanud mujal kui selles liikmesriigis, ei saa tugineda EL toimimise lepingu sätetele, mis tagavad töötajate vaba liikumise, kuna neid sätteid ei kohaldata olukordadele, mis on puhtalt riigisisised.

- 16 Cour du travail de Bruxelles märgib siiski, et Euroopa Kohus on mitmel korral leidnud, et Belgia õigusnormid pensionide valdkonnas ei taga piisaval määral niisuguse töötaja õiguste ulatust, kes on töötanud nii Belgia tööandja alluvuses kui ka Euroopa institutsioonis. Ta viitab siinjuures kohtuotsustele komisjon *vs.* Belgia (137/80, EU:C:1981:237, punkt 19) ja *My* (EU:C:2004:821). Kuigi ONEM väitis, et viimati nimetatud kohtuotsuses esitatud arutluskäik rajanes ühel konkreetsel õigusnormil pensionide valdkonnas ja seetõttu ei saa seda arutluskäiku töötuskindlustusskeemile üle kanda, väljendab Cour du travail de Bruxelles selle argumendi osas kahtlusi ja märgib, et lahendus, mille Euroopa Kohus selles kohtuotsuses esitas, näib olevat seotud lojaalse koostöö põhimõttega. Ta märgib lisaks, et seda lahendust on kohaldatud mitte üksnes pensionide valdkonnas, vaid ka vanemahüvitiste ja peretoetuste valdkonnas ning maksusoodustuse suhtes.
- 17 Cour du travail de Bruxelles leiab, nagu on ette nähtud ELL artikli 4 lõikes 3, et eelviidatud kohtupraktikast võib järeldada, et kuningliku määruse artikli 37 ja artikli 38 lõike 1 punkti 1 alapunkti a kohaldamine, nagu ONEM on neid sätteid tõlgendanud, on lojaalse koostöö põhimõttega vastuolus. Tema sõnul ei näi olevat välistatud ka vastuolu harta artikli 34 lõikega 1, mis vastavalt selgitustele põhiõiguste harta kohta (ELT 2007, C 303, lk 17) põhineb Torinos 18. oktoobril 1961 allakirjutatud ja Strasbourgis 3. mail 1996 läbi vaadatud Euroopa sotsiaalharta artiklil 12.
- 18 Neil asjaoludel otsustas Cour du travail de Bruxelles menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas esiteks lojaalse koostöö põhimõtte ja ELL artikli 4 lõikega 3 ning teiseks [harta] artikli 34 lõikega 1 on vastuolus see, kui liikmesriik keeldub töötuskindlustushüvitiste saamise õiguse üle otsustamisel:

- arvesse võtmast ajavahemikke, mil isik töötas lepingulise töötajana selles liikmesriigis asuvas Euroopa Liidu institutsioonis, eelkõige siis, kui nii enne kui ka pärast lepingulise töötajana töötamist tegi ta tööd töötajana selle liikmesriigi õigusaktide alusel;
- samastamast muude teenistujate teenistustingimuste alusel hüvitatud töötusepäevi töötatud päevadega, samas kui selle liikmesriigi õigusnormide kohaselt hüvitatud töötusepäevad samastatakse töötatud päevadega?”

Eelotsuse küsimuse analüüs

- 19 Kõigepealt tuleb märkida, et põhikohtuasjas kõne all olev ONEM-i otsus on tehtud 26. augustil 2009 ehk enne Lissaboni lepingu jõustumist.
- 20 Niisiis tuleb asuda seisukohale, et eelotsusetaotluse esitanud kohus tahab oma küsimuses teada sisuliselt seda, kas EÜ artikliga 10 ja harta artikli 34 lõikega 1 on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mida tõlgendatakse nii, et töötuskindlustushüvitise saamise õiguse üle otsustamisel ei võeta arvesse selles liikmesriigis asuvas liidu institutsioonis lepingulise töötajana töötatud aega ning töötatud päevadega ei võrdsustata töötusepäevi, mille eest maksti muude teenistujate teenistustingimuste alusel töötuskindlustushüvitist, samas kui selle liikmesriigi õigusnormide kohaselt hüvitatud töötusepäevad võrdsustatakse töötatud päevadega.
- 21 Sellega seoses tuleb meenutada, et liidu õigus ei kahanda liikmesriikide pädevust oma sotsiaalkindlustussüsteemide korraldamisel ning kuna liidu tasandil ühtlustamine puudub, määratakse sotsiaalkindlustushüvitiste andmise tingimused kindlaks iga liikmesriigi õigusaktidega. Selle pädevuse teostamisel peavad liikmesriigid siiski järgima liidu õigust (vt selle kohta eelkõige kohtuotsused *Kristiansen*, C-92/02, EU:C:2003:652, punkt 31, ja *Elchinov*, C-173/09, EU:C:2010:581, punkt 40).

- 22 Muude teenistujate teenistustingimuste kohta tuleb veel meenutada, et need on nii nagu Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjad (edaspidi „personalieeskirjad”) kehtestatud nõukogu määrusega nr 259/68, mis on vastavalt EÜ artikli 249 teisele lõigule üldiselt kohaldatav, tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides. Järelikult on muude teenistujate teenistustingimused lisaks mõjule, mida nad omavad liidu asutuste sees, siduvad ka liikmesriikidele niivõrd, kuivõrd liikmesriikide tegutsemine on vajalik nende rakendamiseks (kohtuotsused komisjon *vs.* Belgia, EU:C:1981:237, punktid 7 ja 8; komisjon *vs.* Belgia, 186/85, EU:C:1987:208, punkt 21, ning Kristiansen, EU:C:2003:652, punkt 32).
- 23 Belgia valitsus märgib, et Belgia töötuskindlustussüsteemi aluseks on solidaarsuspõhimõte, mis hõlmab eelnevate sissemaksete tegemist. Asjaomane valitsus leiab, et nimetatud süsteemis kehtestatud tingimused töötuskindlustushüvitise saamiseks ei ole ühegi liidu õigusnormi ega eelkõige ühegi muude teenistujate teenistustingimuste konkreetse sättega vastuolus. Seega on ta seisukohal, et kohtuotsuses *My* (EU:C:2004:821) esitatud lahendust ei saa põhikohtuasjale üle kanda.
- 24 On tõsi, et muude teenistujate teenistustingimuste artikli 96 lõikega 1, milles nähakse ette teataval tingimustel töötuskindlustushüvitise maksmine endisele lepingulisele töötajale, kes jääb pärast liidu institutsiooni teenistuse lõppemist töötuks, ei kaasne iseenesest muud piirangut liikmesriikide pädevusele, mis puudutab nende riiklikus skeemis ette nähtud hüvitiste saamise tingimuste kindlaksmääramist, kui samast artiklist tulenev piirang võtta arvesse nimetatud artiklis ette nähtud töötuskindlustushüvitise täiendavat olemust selle hüvitise suhtes, mida endisel lepingulisel töötajal võib olla riikliku skeemi alusel õigus saada.
- 25 Euroopa Kohus on siiski kohtuotsuses *My* (EU:C:2004:821) leidnud, et EÜ artiklit 10 tuleb koostoimes personalieeskirjadega tõlgendada nii, et selle artikliga on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt ei ole riikliku skeemi alusel ennetähtaegse vanaduspensioni saamise üle otsustamisel võimalik võtta arvesse liidu institutsioonis töötatud aastaid. Kohtumääruses *Ricci ja Pisaneschi* (EU:C:2010:420) täpsustas Euroopa Kohus, et sama kehtib ka üldise vanaduspensioni saamise õiguse suhtes.
- 26 Euroopa Kohus ei tuginenud oma seisukohtades konkreetsele personalieeskirjade sättele, vaid sedastas kohtuotsuse *My* (EU:C:2004:821) punktides 45–48 kohtuotsusele komisjon *vs.* Belgia (EU:C:1981:237) viidates, et kui keeldutakse võtmast vajalikke meetmeid riiklikus pensioniskeemis omandatud pensioniõiguste kindlustusmatemaatilise väärtuse või kindlasummalise tagasiostmisväärtuse ülekandmiseks ühenduse pensioniskeemi, mis on sätestatud personalieeskirjade VIII lisa artikli 11 lõikes 2, võivad niisugused õigusnormid muuta teatava tööstaaziga liikmesriigi ametnike värbamise liidu institutsioonide teenistusse raskemaks. Euroopa Kohus märkis, et sellised õigusnormid võivad takistada liidu institutsioonis töötamist, kuna juhul, kui töötaja, kes on varem osalenud riiklikus pensioniskeemis, võtab vastu ametikoha liidu institutsioonis, on tal oht kaotada võimalus saada riikliku skeemi alusel makstavat vanaduspensioni, mille saamiseks tal oleks õigus olnud, kui ta ei oleks seda ametikohta vastu võtnud. Euroopa Kohus leidis, et selliseid tagajärgi ei saa heaks kiita, arvestades liikmesriikide lojaalse koostöö ja abistamise kohustust liidu suhtes, mis on väljendatud EÜ artiklis 10 liikmesriikidele pandud kohustuses lihtsustada liidu eesmärkide täitmist.
- 27 Seega võivad ka liikmesriigi õigusnormid, millega keeldutakse töötuskindlustushüvitise saamise õiguse üle otsustamisel võtmast arvesse ajavahemikke, mil isik töötas lepingulise töötajana selles liikmesriigis asuvas liidu institutsioonis, muuta lepinguliste töötajate värbamise liidu institutsioonide teenistusse raskemaks. Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktides 51–53 märkis, võivad niisugused õigusnormid pärssida asjaomasel liikmesriigis elavate töötajate töötamist liidu institutsioonis ametikohal, mille reguleeritud tähtsajalisuse tõttu on nad pärast teenistussuhte lõppemist sunnitud sisenema või naasma siseriiklikule tööturule, kuna sellel ametikohal töötamise tõttu on oht, et nad ei ole töötanud kõnealustes õigusnormides ette nähtud arv päevi, et saada töötuks jäämise korral hüvitist.

- 28 Sellistel õigusnormidel võib olla samasugune pärssiv mõju seoses asjaoluga, et töötusepäevi, mille eest maksti muude teenistujate teenistustingimuste alusel töötuskindlustushüvitist, ei võrdsustata selles liikmesriigis töötuskindlustushüvitise saamiseks vajalike töötatud päevadega, võttes arvesse, et sama liikmesriigi õigusnormide kohaselt hüvitatud töötusepäevad on töötatud päevadega võrdsustatud.
- 29 Järelikult, ilma et oleks vaja analüüsida küsimust harta artikli 34 lõike 1 seisukohast, tuleb sellele küsimusele vastata, et EÜ artikliga 10 koostoimes muude teenistujate teenistustingimustega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mida tõlgendatakse nii, et töötuskindlustushüvitise saamise õiguse üle otsustamisel ei võeta arvesse selles liikmesriigis asuvas liidu institutsioonis lepingulise töötajana töötatud aega ning töötatud päevadega ei võrdsustata töötusepäevi, mille eest maksti muude teenistujate teenistustingimuste alusel töötuskindlustushüvitist, samas kui selle liikmesriigi õigusnormide kohaselt hüvitatud töötusepäevad on töötatud päevadega võrdsustatud.

Kohtukulud

- 30 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamise seotud kulud, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

EÜ artikliga 10 koostoimes Euroopa ühenduste muude teenistujate teenistustingimustega, mis on kehtestatud nõukogu 29. veebruari 1968. aasta määrusega (EMÜ, Euratom, ESTÜ) nr 259/68, millega kehtestatakse Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjad ja muude teenistujate teenistustingimused ning komisjoni ametnike suhtes ajutiselt kohaldatavad erimeetmed (muudetud nõukogu 22. märtsi 2004. aasta määrusega (EÜ, Euratom) nr 723/2004), on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mida tõlgendatakse nii, et töötuskindlustushüvitise saamise õiguse üle otsustamisel ei võeta arvesse selles liikmesriigis asuvas Euroopa Liidu institutsioonis lepingulise töötajana töötatud aega ning töötatud päevadega ei võrdsustata töötusepäevi, mille eest maksti Euroopa ühenduste muude teenistujate teenistustingimuste alusel töötuskindlustushüvitist, samas kui selle liikmesriigi õigusnormide kohaselt hüvitatud töötusepäevad on töötatud päevadega võrdsustatud.

Allkirjad